

در حالی‌که بیش از دو هفته از جنگ میان اسرائیل و گروه‌های مقاومت فلسطین می‌گذرد، روند تحولات جنگ به نحوی تداوم یافته‌که حمله زمینی احتمالی اسرائیل به غزه به اصلی‌ترین سؤال ناظران مبدل شده است. در نوشتار حاضر به این سؤال پاسخ خواهیم داد که آیا اسرائیل نیروهای زمینی خود را وارد غزه خواهد کرد یا از این حمله صرف‌نظر می‌کند؟ پاسخ کوتاه به این سؤال مثبت است؛ یعنی اسرائیل برای حفظ بازدارندگی خودوهمچنین حراست از امنیتی‌که در گذر ایام ایجاد کرده نیازمند حمله زمینی به غزه است.

اگر بخواهیم این موضوع را به صورت تفصیلی مورد بررسی قرار دهیم، باید از منظر هیأت حاکمه اسرائیل و ساکنان سرزمین‌های اشغالی به موضوع بنگریم؛ بدین معنا، تصور اسرائیلی‌ها از جنگ طوفان الاقصی این است‌که یک گروه شبه نظامی و تروریست وارد قلمرو اسرائیل شده، ۱۵۰۰ نفر را کشته، حدود ۵ هزار نفر را زخمی کرده و دست‌کم ۲۱۲ نفر را نیز به اسارت گرفته است. در نتیجه واکنش به چنین حمله‌ای قطعاً حمله به قلمرو گروه مورد نظر در همه سطوح هوایی، زمینی و شاید دریایی است.

از این رو به نظر می‌رسد اسرائیلی‌ها برای جبران تلفات و غافلگیری خود قطعاً نیاز به حمله زمینی و تشبیه حماس و از بین بردن زیرساخت‌ها و استعداد نظامی این جنبش دارند. بدون تردید هرگونه برنامه‌ای که شامل حمله زمینی به غزه نشود، نمی‌تواند شکست‌های اسرائیل را در جریان جنگ جبران کند و بازدارندگی این رژیم را مجدداً احیا کرده و حماس را برای ترتیب دادن حملات بعدی علیه اسرائیل جسورتر خواهد ساخت.

از سوی دیگر تحلیلگران و ناظران نباید تغلل اسرائیلی‌ها در حمله زمینی را حمل بر تردید این رژیم کنند، زیرا اسرائیل در سال ۲۰۱۴ نیز روز بیستم جنگ حمله زمینی خود را آغاز کرد. بدون شک اسرائیلی‌های می‌دانند غزه زمین حماس است و با ورود زمینی، در برابر تله‌ها و کمین‌های این گروه آسیب‌پذیر خواهند بود. همچنین خاطره تلخ جنگ تونل‌ها

در سال ۲۰۱۴ نیز از یاد اسرائیلی‌ها نرفته است ولی تل‌آویسهیچ راهی جزورود زمینی به غزه برای به اصطلاح پیروزی در جنگ ندارد.

از سیف‌القدس تا طوفان الاقصی
جنگ سیف‌القدس در سال ۲۰۰۱ نخستین نبرد میان فلسطینی‌ها و صهیونیست‌ها بود که اسرائیل آن را آغاز نکرد. در این جنگ حماس از قفس کوچک نوار غزه خارج شد و در مسائل ملی فلسطین نقش‌آفرینی و اسرائیلی‌ها را وادار به عقب‌نشینی و تخلیه محله شیخ جراح در قدس شرقی کرد. در این جنگ بیش از ۱۵۰ موشک و راکت به سوی اسرائیل شلیک شد که به زعم روزنامه اورشلیم پست بین ۱۰ تا ۱۵ درصد از آنها به هدف برخورد کردند. وقتی اسرائیلی‌ها نتوانستند جز حملات هوایی پاسخ مناسبی به این حمله حماس بدهند، سطح جدیدی از بازدارندگی برای حماس در برابر اسرائیل شکل گرفت و در مقابل، بازدارندگی تل‌آویو در برابر غزه تصفیه شد. در نزدیکی شاهدان هستیم که نیروهای مقاومت فلسطین در جنگ طوفان الاقصی یک کاملاً فراتر رفته و بجز حملات موشکی و راکتی به شهرک‌ها و شهرهای اسرائیلی، نیروهای عملیاتی خود را به صورت زمینی و در سطح گسترده به سوی قلمرو اسرائیل روانه کردند.

به این ترتیب پرواضح است‌که عدم ورود نیروی زمینی اسرائیل به غزه و دست‌کم تصرف بخشی از آن به معنای پذیرش روند افزایش قدرت حماس و دیگر گروه‌های مقاومت خواهد بود و همچنین باعث خواهد شد در نبرد آینده گروه‌های فلسطینی به صرافت حمله زمینی با ستون‌های پرتعداد نیروهای زمینی بینفتند.

در چنین شرایطی اسرائیل راهی جز راضی کردن متحدان غربی خود برای موافقت با حمله زمینی ندارد. مانورهای دولت امریکا در روزهای نخست جنگ علیه ورود زمینی به غزه بود، اما در روزهای بعد ائتلافی از دولت‌های غربی پشت‌سر اسرائیل قرار گرفت و خواستار تشبیه حماس شدند.

سیاست خارجی

دوشنبه ۱۴۰۲، آبان ۸۰۹ شماره ۸۰۹

ایران

Iran Daily Newspaper

عکس:دنیچه‌وله

«ایران» به بهانه حمایت شرم آور واشنگتن از جنایات رژیم صهیونیستی در حملات خونین اسرائیل گزارش می دهد

فروپاشی انگاره‌های حقوق بشری غرب بانسل کشی در غزه

بیرون مرزهایش در حلقه تکمیلی از زنجیره نقض سیستماتیک حقوق بین‌الملل توسط حاکمان تل‌آویو قرار گرفته‌که مراحل قبلی آن در پروژه ماجراجویانه شهرک‌سازی، مخالفت با صفت فلسطین در سازمان ملل و پیش‌بینانی نظامی از دیگر جنایت‌های تل‌آویو پدیدار شده بود. جنگ وزیرانگ صهیونیست‌ها در باریکه‌غزه‌وسرزمین‌های اشغالی که محور و مدار معادلات صلح و حقوق بشر است، واقعیت پشت‌صحنه طراحان جنگ که خود را پشت شعارهای حقوق بشری پنهان کرده‌اند، بر ملا کرده است .

حضور سرا سیمه «جو بایدن»، رئیس‌جمهور امریکادر اتاق جنگ سران رژیم صهیونیستی درست یک روز بعد از حمله جنایتکارانه وخونین اسرائیل به بیمارستان «المعمدانی» برکشیدن نصاب حقوق بشر از نمایی بود که امریکا از دهه‌های پیش برای خود ساخته بود؛ کشوری که در ماه‌ها وسال‌های اخیر در

سبعانه ندارد؛ همچون حمایت از حمله موشکی رژیم صهیونیستی به بیمارستانی که پناهگاه پناه جویوانی بود که از جنگ به آن گریخته بودند اما از آتش کینه جنگ آفروزان در امان نماندند. بنا براین جنگ غزه، فقط جنگ یک کشور نیست بلکه جنگ علیه ارزش‌های نهادهینه شده جهانی همچون صلح، تمامیت ارضی واستقلال کشورها ودموکراسی است. چه زمانی که منافع ایجاب کند، دفاع از حقوق بشر اهرمی برای فشار بر دیگران تبدیل می‌شود. از این رو آنچه این روزها در پایتخت‌های امریکا و کشورهای اروپا نسبت به جنگ غزه می‌گذرد، افشاکندنده این واقعیت بوده است. این چنین است که «بایدن»، رئیس‌جمهور امریکا در بحبوحه حمله خشونت بار اسرائیل علیه مردم غزه راهی اسرائیل می‌شود و طی آن حمایت کامل خود را از تروریسم این رژیم در مقابله با مردم فلسطین اعلام می‌کند. رئیس‌جمهور امریکا، اسرائیل را از قتل‌عام بیمارستان «المعمدانی» در غزه که صدها تن را به خاک و خون کشید، تبرئه کرد و در دیدار چند ساعته خود با اسرائیلی‌ها گفت: «می‌خواهم بدانید که تنها نیستید» و «هر چیزی را که بخواهید به‌دست خواهید آورد». این در حالی بود که «ریشی سوناک» نخست‌وزیر این کشور نیز همچون همپیمان امریکایی خود، با اعلام حمایت لندن از رژیم موقت صهیونیستی راهی فلسطین اشغالی شد. سفرها و حمایت‌هایی که نشان می‌داد وقتی منافع ایجاب کند، ریختن خون هزاران بی‌گناه هیچ جایی در مفاهیم حقوق بشری مورد نظر غرب ندارد.

مواجهه غربگرایان با چهره عریان غرب
تردیدی وجود ندارد که جنگ اسرائیل علیه مردم غزه، جنگ علیه ارزش‌های نهادهینه شده جهانی و انسانی است که از سوی مدعیان دفاع از حقوق بشر در بالاترین سطح به وقوع پیوسته است و می‌تواند جریان‌های غربگرای داخلی را که همواره معیار و شاخص خود از مفاهیم ارزش‌های بنیادین انسانی و حقوق بشری را با اساسنامه‌های این کشورها تراز می‌کردند، با بحران گفتگمانی و هویتی روبه‌روسازد؛ کسانی که همواره سفید شویی امریکا و متحدان اروپایی‌اش را در همه عرصه‌ها بویژه دموکراسی و حقوق بشر به‌عنوان یک دستور کار در رأس اقدامات سیاسی و رسانه‌ای خود قرار داده بودند و روایت‌کننده گفتگمانی بودند که غرب در آن به نقطه‌آمال و شاخص و ارزش‌های متعالی انسانی و سیاسی تبدیل شده بود. حامیان ایدئولوژی مهوم غرب، اینک در مواجهه با آنچه این روزها در غزه می‌گذرد، پاسخ خود تردیون‌های رسمی از آلمان‌های اصل انسانی و ترویج اندیشه‌های اقناع‌کننده انسانی برای خود می‌کنند، در صحنه تحولات میدانی کمترین ابایی از ارتکاب جنایات

افشای واقعیات پشت صحنه

آنچه امروزه در سرزمین‌های اشغالی می‌گذرد، گونه‌ای از خشونت عریان است که امریکا و هم‌پیمان‌ش، با هر بیانه‌ای بخواهند آن را توجیه می‌کنند و هر نامی بخواهند بر آن بهند، نمی‌توان ماهیت غیرانسانی و خشونت‌مداران را نادیده گرفت. امریکا در حالی که از پشت حقوق بشر است، واقعیت پشت‌صحنه طراحان جنگ که خود را پشت شعارهای حقوق بشری پنهان کرده‌اند، بر ملا کرده میدانی کمترین ابایی از ارتکاب جنایات

نکبتی که اسرائیل به راه انداخت، دامن خودش را می‌گیرد

بیمارستان المعمدانی پس از حمله صهیونست‌ها

شدند و حدود ۳۰۰ سرباز کشته شدند. «رونالد ریگان»، رئیس‌جمهور وقت امریکا و «فرانسوا میتران»، همتای فرانسوی وی قصد داشتند حملات هوایی مشترکی را انجام دهند.

در نهایت، هیچ حمله تلافی جویوانی‌ای جز بمباران‌های دریایی صورت نگرفت، زیرا «کاسپار واینبرگر»، وزیر دفاع ایالات متحده و «جورج شولت»، وزیر امور خارجه نتوانستند درباره اینکه چه کسی مسئول بمباران‌هاست به توافق برسند.

طراحی یک کمپین و لشکرکشی در غزه با هدف تغییر خاورمیانه، قطعاً می‌تواند اثر بومرنگی خطرناکی برای طراحان آن داشته باشد و اثرات این طرح دامن آنها را خواهد گرفت. این طرح قبل از اینکه خیلی دیر شود، باید متوقف شود.

بنابراین، این هشدار «بایدن» به «بارک اوباما»، رئیس‌جمهور سابق درباره شروع جنگ‌هایی که نمی‌توان آنها را به پایان رساند در گوش خودش زنگ خواهد زد؟

همسویی واشنگتن و تل‌آویو در جنگ اخیر غزه علی‌رغم تیرگی رابطه‌ای که رهبران دو نشان داد که سطح رابطه ایالات متحده و اسرائیل از چنان عمق و پیچیدگی برخوردار است که باوجود اختلافات بزرگ، واشنگتن همچنان به حمایت نظامی، مالی و دیپلماتیک گسترده خود از اسرائیل ادامه می‌دهد. سیاستمداران امریکایی بارها به تعهد ایالات متحده در قبال اسرائیل تأکید کرده‌اند و هرگونه انتقاد از اسرائیل را «یهودستیزی» می‌خوانند. هری ترومن، رئیس‌جمهور اسبق امریکا، نخستین رهبر جهانی بود که اسرائیل را در سال ۱۹۴۸ به رسمیت شناخت؛ تحولی که باعث شد رؤسای جمهور بعدی نیز موضعی حمایتی از اسرائیل اتخاذ کنند.

تداوم حمایت‌های راهبردی از رژیم صهیونیستی در عین تلاش برای مدیریت رویکرد‌های آن، تقریباً در همه ادوار دولت‌های امریکا جریان داشته است و این رابطه را از دوره جنگ سرد تاکنون، متناظربر بالاترین سطح همکاری‌های راهبردی به پیش رانده است. از منظر واشنگتن، اسرائیل نقش حیاتی در روند تحقق منافع امریکا دارد و متحدی قابل اعتماد و باثبات به شمار می‌آید. در کیفیت و نوع روابط دو طرف، جریان‌های حامی اسرائیل یالایی‌های یهودی نقش بسزایی دارند. «نوام چامسکی»، نظریه‌پرداز مطرح امریکایی در این رابطه معتقد است که نباید دامنه حمایت امریکا از اسرائیل را کم اهمیت دانست.

این اتحاد نزدیک و تنگاتنگ در سطح منطقه‌ای مهم‌ترین پیامد خود را در زمینه کمک‌های گسترده نظامی امریکا به رژیم واشنگتن در سال ۲۰۲۲ بیش از ۶ میلیارد دلار کمک نظامی به اسرائیل ارائه کرد که بیش از یک میلیارد دلار آن با هدف

پرکردن انبارهای رهگیر موشکی این رژیم برای سامانه‌های گنبد آهنین بوده است. چه ایالات متحده خود را نسبت به برتری کیفی این رژیم در نبرد با دشمنانش متعهد می‌داند و می‌کوشد بسترهای لازم را برای اجرای دکترین امنیتی تل‌آویو که بر پایه سه رویکرد تقویت بازدارندگی متقابل، راهبردهای دفاعی و اتحادهای منطقه‌ای

است، فراهم کند. حمایت همه جانبه‌ای که امریکادر روزهای اخیر در بحبوحه جنگ خونین غزه از رژیم صهیونیستی از خود نشان داده است، ثابت می‌کند

این پیوند راهبردی از چه عمقی برخوردار است که رئیس‌جمهور امریکا پس از یکی از خونین‌ترین حملات اسرائیل علیه مردم بی‌گناه غزه، «بنیامین نتانیاوه»، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی را به آغوش می‌کشد و ابایی از این ندارد که چه تصویری از این همدستی جنایتکارانه به جهان معاشره می‌کند.